

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 24 af Kirsten Jacobsen (FP) og Ole Donner (DF) forkastedes, idet 5 (FP og DF) stemte for, 108 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde og kildeskatteloven. (Ændring af reglerne om opkrævning m.v. af arbejdsgiveres eget bidrag, genoptagelse og modregning m.v. samt arbejdsmarkedsfondenes finansiering m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 14/11 96. Første behandling 15/11 96. Betænkning 15/11 96. Anden behandling 19/11 96. Tillægsbetænkning 19/11 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Med forslaget her kan regeringen ikke længere løbe fra, at det såkaldte arbejdsmarkedsbidrag intet har med et arbejdsmarkedsbidrag at gøre.

Regeringens arbejdsmarkedsbidrag er slet og ret en skat, det er en bruttoskat, det er en ny skat, det er en ny skatteskrue. Den eneste grund til, at regeringen har indført denne nye bruttoskat, er simpelt hen, at man vil sikre den totale uoverskuelighed for danske borgere, når de skal betale deres skat, for arbejdsmarkedsbidraget, bruttoskatten er jo kendetegnet ved, at man aldrig nogen sinde ser sine penge. Pengene bliver trukket ud af arbejdsgiverne, og dermed er det samlede skattetryk for danskerne umuligt at overskue.

Det fremgår jo også af svaret til Skatteudvalget, at der er tale om en skat i grundlovens forstand, og det er også en skat i befolkningens øjne. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvornår han vil holde op med at bruge denne falske

varebetegnelse at kalde dette her et arbejdsmarkedsbidrag, når der er tale om en bruttoskat. Det er efter markedsføringslovgivningen ulovligt her i landet at give falsk varebetegnelse, men man holder sig altså ikke tilbage, når det drejer sig om skat.

Forslaget her præciserer, at bruttoskattens størrelse bestemmes politisk. Det skal bestemmes fremover hver eneste gang, vi laver en finanslov.

I 1997 hæves skatten med dette forslag så med 600 mio. kr., og med det forslag, vi skal behandle lige om lidt, med 300 mio. kr., altså en samlet stigning i skattetrykket i 1997 på 1 mia. kr., og det endda i en tid, hvor regeringen påstår, at der er økonomisk opsving, og det går så godt, men så er man alligevel nødt til at ty til skatteskruen, selv om Danmark jo i forvejen har det højeste skattetryk i denne verden.

Oprindeligt var planen for regeringen, at bruttoskatten skulle reduceres efter 1998, men også det løfte løber regeringen nu fra. Det fremgår også af et svar til Skatteudvalget, at det, at man fjerner 9 mia. kr. fra indtægtsgrundlaget i bruttoskatten, reelt betyder, at befolkningen kommer til at betale 1½ pct. mere i bruttoskat i 1998, end den ellers ville have gjort, for den oprindelige plan var jo, at man skulle reducere bruttoskatten, når der kom ligevægt i fondene. Men det gør der jo aldrig med regeringens politik, for hver gang der er behov flere penge for at fylde op til et højt bruttoskatteniveau, så flytter man bare nogle penge over i statskassen, så man kan sikre, at vi fortsat kun vil komme til at se stigninger i bruttoskatten.

Det er fremgået i pressen, at SF og Enhedslisten har accepteret dette forslag. Det må undre. Især undrer det, når man ser på de beløb, vi taler om, for vi har kunnet se i pressen, at SF har fået et par hundrede millioner kroner til grøn beskæftigelse, jordrensning af affald og et eller andet med økologi, altså nogle lønmodtagere, nogle arbejdsløse får den type job for nogle hundrede millioner i år.

Men det skal så sættes i forhold til de 9 milliarder, som SF og Enhedslisten om lidt vil gå op og sige, at de vil være med til at fjerne fra lønmodtagerne. Jeg fatter simpelt hen ikke den forbindelse, og den eneste konklusion, jeg kan nå frem til, er, at Enhedslisten og SF har opgivet enhver form for oppositionspolitik. Man er simpelt hen så skræmt for at skubbe til den i forvejen vaklende regering, at man er med på den værste, og jeg glæder mig til at høre forklaringen fra de to venstrefløjspartier.

Jes Lunde (SF):

Sikke da en svada! Vi forhøjer arbejdsmarkedsbidraget med 0,1 pct., og så får vi den svada. Jeg tør slet ikke tænke på, hvad Venstre ville have sagt, hvis De Konservative havde forhøjet bruttoskatten til 12 pct., som de forhandlede om. Nå, men lad nu det ligge.

Det afgørende for os har været, at vi har et underskud på statsfinanserne på 3 mia. kr. Derudover har vi en række nye projekter, vi gerne vil sætte i gang. Vi vil gerne skabe noget ny, ordinær beskæftigelse, hvor vi samtidig løser nogle miljøopgaver. Vi vil gerne have lavet nogle flere uddannelsespladser, vi vil gerne have lavet en bedre indsats over for børn. Vi har en række forslag til, hvordan vi kan gøre noget mere ved arbejdsløsheden. Et af forslagene er vi kommet igennem med nu ved at give kommunerne en præmie for at flytte folk fra puljejob over i fast arbejde.

Vi synes, det er gode forslag, men som et ansvarligt parti må vi selvfølgelig pege på finansiering af de nye forslag, vi kommer med, og også bidrage til at løse det problem, der er med underskuddet på de offentlige finanser. Det yder vi et bidrag til i dag ved at støtte lovforslaget, der ligger nu her.

Vi har mange andre forslag til finansiering – de er også i spil i forhandlingerne – men et forslag, hvor man forhøjer bruttoskatten, er jo dog ikke det værste, for bruttoskatten her er proportional på indkomsterne, og det betyder, at der bliver sendt små regninger til små indkomster og store regninger til store indkomster. Det kan vi godt lide. Det er muligt, Venstre ikke kan lide det, det er så deres sag, men vi synes ikke, det her er den skæveste form for finansiering.

Vi vil gerne i de forhandlinger, der kommer, supplere det med nogle andre former for finansiering, også nogle afgifter på reklamer f.eks., afgifter på affald og afgift på engangsemballage, hvor vi prøver at løse nogle miljøopgaver, samtidig med at vi får penge i kassen. Men grundlæggende set så har SF'ingen problemer med at medvirke til at finansiere de forslag, vi kommer med, og også til at skabe balance i de offentlige finanser.

Jeg kan forstå, at Venstre har en helt anden løssluppen politik på det område; det må de sådan set selv om.

Frank Aaen (EL):

Som bekendt så står Enhedslisten ved det, den siger, og vi sagde ved førstebehandlingen, at vi

kun kunne støtte denne indtægt, hvis vi havde sikkerhed for, at alle pengene blev brugt fornuftigt, og at vi faktisk var lidt skeptiske. Når vi skærpede det meget, så er det, fordi vi ved, at regeringen samtidig med det her deler 1,3 mia. kr. ud i skattelettelser til de rigeste her i samfundet; noget, vi naturligvis er kraftigt og skarpt imod.

Men vi har i de forhandlinger, der har været med regeringen, fået sikkerhed for, at der samlet set vil blive brugt langt mere end 610 mio. kr. til grønne job, til økologisk omstilling, til forbedringer for de arbejdsløse, til flere og bedre uddannelsespladser og til andre forbedringer for unge og for andre svage i samfundet. Og på den baggrund og med det regnestykke så er vi helt trygge ved at stemme for denne generelle skatteforhøjelse.

Charlotte Antonsen (V):

Det var en tynd forklaring, der kom fra de to venstrefløjupartier. Jeg vil godt gentage spørgsmålet fra før:

Hvordan er sammenhængen mellem, at SF og Enhedslisten tager 1 mia. kr. fra lønmodtagerne i ekstra skattestigninger med dette forslag plus det, der kommer lige efter, og at man tager 9 mia. kr. fra lønmodtagerne efter 1998, når arbejdsmarkedsfondene er kørt ind? Hvordan står det i forhold til, at man giver nogle hundrede millioner kroner til, at nogle lønmodtagere kan komme ud og rense kloakker og sortere affald?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fra stort set alle sider lyder det, at vi skal have balance på de offentlige budgetter. Det er regeringen fuldstændig enig i, det hører vi fra vismændene. Vi hører endda fra vismændene, at det er alvorligt, og at vi skal sørge for at fastholde en stram finanspolitik.

Frygten for flaskehalse er reel, og regeringen har på en række områder arbejdet for at imødegå en sådan uheldig udvikling. På den baggrund mener regeringen, at det er tåbeligt i den nuværende situation at begynde at uddele skatte- og afgiftslettelser til højre og venstre. Det er baggrunden for, at regeringen fastholder de 8 pct., som har været kendt og ventet i flere år; i forhold til denne procent er der jo ikke tale om en stramning.

Det er altså betinget af den nuværende finanspolitiske situation, at regeringen har vurderet, at der ikke er råd til at dele skattelettelser,

afgiftslettelser og andre ting ud til befolkningen – lettelser, som måske ellers så skulle kræves op i form af andre skatter.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ja, jeg kan høre, at fru Charlotte Antonsen har gang i nogle regnestykker, som jeg i hvert fald ikke kan følge. Det, vi opnår ved det forslag her, er et nettomerprovenu for staten på 610 mio. kr., men det nåede at vokse til 9 mia. kr., inden fru Charlotte Antonsen blev færdig med sin tale. Det er der ikke dækning for i lovforslaget.

Det skal så sammenholdes med, at vi har fået et gennembrud for at få koblet miljø og beskæftigelse sammen. Det har været helt afgørende for os, at vi begynder at føre en beskæftigelsespolitik her i Folketinget, hvor vi løser miljøopgaver i stedet for at skabe nye miljøproblemer. Der findes masser af vækst i verden, som hele tiden skaber flere og flere miljøproblemer, og også når man har vækst i beskæftigelsen. Det, vi laver, er præcis det modsatte. Det synes vi er et meget vigtigt gennembrud at få.

Jeg skal måske gøre fru Charlotte Antonsen opmærksom på, at den aftale, vi har lavet, også indeholder andre interessante momenter. F.eks. er det sådan, at næste gang der fremlægges en finanslov her i Folketinget, skal finansministeren på forhånd redegøre for, hvilke virkninger den har på miljøet på centrale områder. Det synes vi selv er meget væsentligt. Næste gang finansministeren skal stå med sin planche ovre i spejlsalen, skal der altså ikke kun være en overstatsfinanserne, betalingsbalancen og beskæftigelsen, der skal også være en over CO₂, der skal være en over, hvordan det går med nitratforureningen, med grundvandet, med pesticider, med alle centrale miljøparametre. Det synes vi selv er aldeles afgørende.

Vi ser frem til en meget spændende forestilling, når finansministeren på forhånd skal redegøre for, hvordan hans økonomiske politik virker på miljøet. Vi tror, det er noget, der kommer til at påvirke finansministeren, inden han skal fremsætte de plancher, og det er lige præcis det, der er meningen med det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er fuldstændig enig med fru Charlotte Antonsen i, at det er for galt, at almindelige lønmodtagere skal betale så meget i skat, som de gør, og jeg går derfor ud fra, at vi videre frem

kan blive enige om at fjerne de massevis af skattefiduser, som erhvervslivet og de rigeste har her i landet, og så til gengæld bruge pengene på at nedsætte almindelige menneskers skat. Det foreslår vi, og jeg håber, vi kan få støtte til det ud fra det, vi lige har hørt.

Så vil jeg bare sige to ting mere: Her har vi eksemplet på, at når venstrefløjen er med til at sørge for nogle udgifter, så sørger vi også for nogle indtægter. Det er i modsætning til det, Venstre og De Konservative har gjort ved de sidste to finanslove, hvor de fjernede formueafgiften, hvor de lempede arveafgiften, hvor de gav ekstra millioner og milliarder til militær og politi uden på et eneste punkt at bidrage til at finde pengene. De medvirkede i de 2 år kun til at uddybe statens underskud, og det er hykleri, det vi hører her fra Venstres side i debatten.

Og må jeg så sige til sidst: I øvrigt er det ikke alt det, vi nu har aftalt med regeringen, som er så kostbart, f.eks. er der den forbedring, der er kommet for de arbejdsløse, som nu får større muligheder for at kunne komme ind i varig beskæftigelse, i stedet for som i dag, hvor de efter tvangsarbejde bare bliver smidt ud af arbejdsmarkedet og ud af a-kassen. Nu er der en mulighed for, at de kan komme ind i et ordinært arbejde. Det er jo ikke bare et godt forslag, det er faktisk også første gang i mands minde, at der er bare en lille ting i en finanslov, hvor arbejdsløse i det her land kan sige: Det var da godt for os.

Det er sådan set derfor, vi går med til det her. Her er i hvert fald et signal i en anden retning end den, V og K har været med til at sætte fodaftryk på i de sidste to finanslove.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Skatteministeren siger, at han ikke vil dele skatte- og afgiftslettelser ud til højre og venstre, men det er jo faktisk heller ikke det, skatteministeren på nogen måde har været i færd med. Det er jo lige det modsatte. Skatteministeren deler i øjeblikket skattestigninger ud med rund hånd. Alle har jo fået, eller i hvert fald har hovedparten af de danske lønmodtagere modtaget deres forskudsopgørelser, hvor der står, at vi skal betale 7,9 pct. i bruttoskat, så der er altså tale om en skattestigning, når den pludselig skal til at være 8 pct. Det kan man ikke løbe fra, det kan man ikke tale sig uden om, uanset om man forsøger at skjule det ved fortsat at kalde det bruttoskat.

Så til hr. Jes Lunde: Det er da egentlig beklageligt, at det nu kommer frem, at hr. Jes Lunde ikke ved, hvad hr. Jes Lunde har sagt ja til på SF's vegne. Der er jo ikke nogen tvivl om, at forslaget her i første omgang fører til skattestigninger på 610 mio. kr. Så kobles det forslag til, som vi behandler herefter, som giver ekstra 300 mio. kr., altså en umiddelbar skattestigning på 1 mia. kr. – det er korrekt. Men dertil kommer jo, at man fjerner 9 mia. kr. fra fondene, og dermed udskyder man et kommende skattefald på bruttoskatten på 1,5 pct., har vi fået at vide.

Til hr. Frank Aaen: Det er lige præcis helt almindelige mennesker, der betaler bruttoskat, ja, det er såmænd også børnene, der ikke engang har et fradrag, når vi taler om bruttoskatten.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg synes i modsætning til mange andre, at skatteministeren fortjener tak, for jeg har tidligere oplevet, at skatteministeren i tv-medierne har sagt, at det, der er brug for, er penge i statskassen, og her er en mulighed for at få penge i statskassen, og den vil vi gøre brug af. Og det samme gentog skatteministeren egentlig her fra talerstolen: at formålet med denne skattestigning er at få penge i statskassen – at der skal være balance på de offentlige budgetter.

Det synes jeg er ærlig snak. Det er jo præcis en understregning af, hvor utroværdig regeringen i øvrigt måtte være fra statsministeren og nedefter, hvor man fastholder, at der er en klar forståelse omkring skattereformen, hvad arbejdsmarkedsbidraget er, hvad det skal bruges til, og hvornår det falder.

Men tak til skatteministeren for den ærlighed, der afslører den samlede regerings utroværdighed.

Nu er økonomiministeren her så også, og dér kunne man måske spørge, hvad økonomiministeren mente og tænkte på, da hun til Berlingske Tidende – og det er så refereret den 30. maj 1993 – udtaler:

»Økonomiminister Marianne Jelved besvarede i en debatartikel i denne avis oppositionens påstande om, at bruttoskatten blot bliver en ny skatteskrue, med følgende:

»Forkert. Der indføres ikke bruttoskat, men arbejdsmarkedsbidrag. Bidragene følger ledigheden. Når ledigheden begynder at falde, falder bidragene også, og de udgifter, som bidragene

skal dække, er aktivering, sygedagpenge og understøttelse.«

Det er altså den minister, som Berlingske Tidende anfører som den mest troværdige. Må jeg så spørge: Hvordan har ministeren det i dag med de tanker, ministeren havde i 1993?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Uanset om man kan lide det eller ej, så er det en uomgængelig kendsgerning, at det, der sker med dette lovforslag, er, at det, man hidtil har kaldt arbejdsmarkedsbidrag, nu bliver til en ren og skær bruttoskat. Sådan er det, og det kan ikke tilbagevises.

Hr. Frank Aaen har en meget dårlig sag. Det er han åbenbart temmelig bevidst om, og derfor forsøger han sig med det gamle kneb »det bedste forsvar er et angreb«, og han forsøger at angribe Det Konservative Folkeparti for, at vi gerne vil have goder, uden at vi vil finansiere goderne.

Hr. Frank Aaen henviser til sidste års finanslovforlig mellem Det Konservative Folkeparti og regeringen. Også her har hr. Frank Aaen en meget dårlig sag og satser meget hårdt på, at befolkningen har en dårlig hukommelse. Sidste år forbedrede vi statsbudgettet med mere end 4 mia. kr. samlet, efter at goderne var finansieret. Det er en kendsgerning, som er lige så uafviselig.

Nej, tilbage står, at lige så snart Socialdemokraterne og SF og co. laver politik sammen, så ender det altid med det samme, nemlig stigende skatter og større udgifter, og det er præcis også resultatet af den delaftale, venstrefløjen har indgået for 2 dage siden.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

På foranledning af hr. Thor Pedersen skal jeg gerne besvare det spørgsmål, hr. Thor Pedersen stillede mig. Jeg har det ganske udmærket med dette lovforslag, og jeg har ingen problemer med det. Det svarer ganske til, hvad der er citeret fra hr. Thor Pedersens side fra Berlingske Tidende fra sommeren 1993, var det vist.

Fondene dækker bestemte målrettede, beskrevne i loven formål. Det gælder stadig væk. Det gælder også, at fondene skal svinge med beskæftigelsens bevægelse.

Det, der er årsagen, og som hr. Thor Pedersen udmærket godt ved er årsagen, er, at der laves en regnefejl, som betyder, at alle danskere får for mange penge i 1996. Og jeg beklager inder-

ligt, at jeg ikke er i stand til at trække de penge tilbage.

Den regnefejl betyder, at satsreguleringen bliver mindre i 1997. For at kompensere for det og opfylde det, der står i skattereformen med implementeringen – at arbejdsmarkedsfondene tilsammen dækker 8 pct. i 1997 – laver vi dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Der er vel to ting at sige til den konservative ordfører. Det ene er, at påstanden om, at så snart SF kommer i spil, så kommer der skatteforhøjelser, er jo en lille smule svær. Det er faktisk ikke et SF-forslag, vi er ved at gennemføre i dag. Det er ikke os, der har lavet det forslag, vi skal stemme om om et øjeblik. Det er regeringens forslag. Det er et forslag, regeringen har ønsket at få vedtaget, og det er vi så behjælpelig med, fordi regeringen i finanslovforhandlingerne har givet os en række indrømmelser, som vi synes det var vigtigt for os at komme igennem med.

Det er sådan, vi laver politik, men jeg kan forstå, at Venstre og De Konservative synes, at det her er ganske og aldeles forfærdeligt, et brud på al anstændighed, og hvad vi ellers hører af ord heroppefra – der nikkede nede på rækkerne.

Det andet er, at jeg gerne vil spørge om, hvilken betydning det har for Venstre og De Konservative i finanslovforhandlingerne, for kan man virkelig stemme for en finanslov, hvor der er gennemført noget så forfærdeligt? Får det ikke nogen som helst betydning? Kan man virkelig blive ved med at gå til møderovre i Finansministeriet og forsøge at påvirke en finanslov, hvor SF i den grad har fået skelsættende indflydelse efter Venstres og De Konservatives mening? Det vil jeg egentlig gerne have et svar på. Hvordan påvirker det de kommende finanslovforhandlinger, det vi har lavet her?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hr. Jes Lunde ved udmærket godt, at vi ikke gradbøjer enkeltelementer på nuværende tidspunkt, men jeg skal nøjes med at sige til hr. Jes Lunde, at jeg oplever det indlæg, der lige blev leveret fra talerstolen for et øjeblik siden, som et rent tilståelsesindlæg fra SF's side. Man er ikke særlig begejstret for det fortløftede – man siger, det er regeringens opfindsomhed.

Men det, der egentlig bragte mig på talerstolen, var økonomiministerens indlæg. Økonomi-

ministeren siger, og jeg citerer, tror jeg, meget ordret nu: »Som følge af regnefejlen får danskerne for mange penge næste år.« Økonomiministeren er givetvis meget bekymret for dansk økonomi, det tror jeg faktisk hun er af et ærligt hjerte, men så er det, jeg spørger mig selv: Hvis der er behov for en finanspolitisk stramning i 1997, hvorfor gennemfører regeringen så ikke den finanspolitiske stramning med besparelser frem for med skattestigninger?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er nødt til straks at korrigere en misforståelse, som fru Pia Christmas-Møller gjorde sig skyldig i. Danskerne har fået for mange penge i 1996 på grund af en regnefejl. Den regnefejl har påvirket overførselsindkomsterne, der har været for høje, i forhold til hvad de burde have været, hvis man havde regnet rigtigt, og folk, der betaler skat, har betalt for lidt i skat på grund af den regnefejl. De penge kan vi desværre ikke inddrive i 1996. Jeg ville gerne, men jeg har ikke kunnet overtale finansministeren, som har gode, saglige begrundelser for at afvise mit ønske, fordi det vil kræve en utrolig administration.

Derfor bliver satserne reguleret mindre i 1997, end de ellers ville være blevet, hvis der ikke havde været en regnefejl. For at kompensere for det og for at fastholde skattereformens linje så hæver vi fra 7,9 pct. til 8 pct. Det er teknik – at gøre det til en politisk enormt stor sag er oppositionen velkommen til, meget velkommen, men det er teknik, og det er reelt, og jeg har ingen problemer med det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først et lille lærestykke: Når Enhedslisten i almindelighed er positiv over for bruttoskat, er det, fordi rige mennesker ikke kan fradrage sig bort fra bruttoskat; den betaler man, uanset hvor mange fradrag man får skabt til sin selvangivelse. Når V og K er imod bruttoskat, så er det jo, fordi de ønsker at forsvare de riges muligheder for gennem fradrag at slippe for at betale skat. Sådan er det, og det var godt nok at få det illustreret.

Fru Pia Christmas-Møller står her og praler med, at de fik forbedret statsfinanserne sidste år. Jamen hvordan gjorde de det? Jo, det gjorde de ved at sælge ud af arvesølvet, ved at sælge statselskaber. Det gjorde de ved at fremrykke betalinger på skat fra kommunerne. Det var ren

sminke, der gjorde, at det kom til at se pænt ud. Summa summarum så forringede de driftsbudgettet for staten, og det er vi imod.

Og det har noget med sminke at gøre, når fru Charlotte Antonsen ikke kan finde rundt i tallene. Når tal er sminket, er de selvfølgelig sværere at forstå. Det, som sker nu, er, at noget sminke, der har fået det til at se ud, som om arbejdsgiverne har bidraget til arbejdsmarkedspolitikken her i landet, tager vi væk. Det er selvfølgelig irriterende, men sådan er det, og vi er glade for, at vi nu kan se, at arbejdsgiverne betaler nul og niks til arbejdsmarkedspolitikken her i landet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Fru Pia Christmas-Møller prøver på at lægge SF det i munden, at vi ikke er så tilfredse med det, vi har aftalt.

Det er vi faktisk; vi er ganske overordentlig tilfredse med det. Vi synes, det er en meget vigtig aftale, vi har fået lavet.

Men jeg forstår nu tydeligt forskellene på, hvordan SF og De Konservative vil lave aftaler med regeringen. Den ene forskel er, at De Konservative ikke går så meget op i, om der også bliver balance på statsfinanserne; det får så være.

Den anden forskel er, at det er et konservativt krav, at de merudgifter, der kommer ved nye initiativer, altid skal finansieres ved besparelser. Det kunne såmænd også være godt nok, hvis det var fornuftige besparelser, hvis det, man skar væk, var overflødige prestigeprojekter, hvis det, man skar væk, var nogle ting, der godt kan undværes.

Men hvad er det så De Konservative går efter ved denne finanslovforhandling? De går efter, at sygehusforbedringerne skal finansieres af nogle af de dårligst stillede her i landet. De går efter en besparelse på 150 mio. kr. på bistandshjælpen i forbindelse med disse her finanslovforhandlinger.

Jeg kan lige så godt sige nu, at det er SF lodret imod. Vi vil advare meget kraftigt imod, at regeringen går med til at lave den slags aftaler med De Konservative. Det vil gøre det meget besværligt for os. Vi er meget klart imod, at man sender regningen til de dårligst stillede hver eneste gang, og det er jo åbenbart det, De Konservative konsekvent ønsker i disse forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Trods indpakningen var det seneste indlæg vel mest beregnet som et partsindlæg i de igangværende finanslovforhandlinger og vendt mod finansministeren, så det vil jeg springe over.

Jeg vil vende mig til økonomiministeren, som siger, at den aftale, regeringen netop har indgået med venstrefløjen, er udtryk for ren teknik. Jeg vil egentlig gerne høre, om SF og Enhedslisten kan bekræfte, at indholdet af den aftale, man har indgået, er udtryk for ren og skær teknik. Er det sådan, at venstrefløjen beredvilligt stiller sine stemmer til rådighed, så regeringen kan efterleve egne målsætninger fra skattereforen i 1993? Det vil jeg gerne have svar på. Det kan gøres meget nemt med et ja eller et nej.

Jeg vil også gerne spørge økonomiministeren, om det er ny radikal politik, at man kalder udgiftskrævende forslag og skattestigninger for ren teknik.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det er jo rigtigt, at vi ikke havde haft denne diskussion her i dag, hvis ikke Finansministeriet havde lavet en meget beklagelig regnefejl, for så havde det været 8 pct. under alle omstændigheder.

For at skåne mig selv skal jeg ikke gå i dybden med diskussionen om regnefejlen, men bare sige, at factum est, at alle har regnet med 8 pct. i 1997. Det er også en kendsgerning, at vi, som skatteministeren sagde, har brug for, at finanspolitikken ikke er for slap, hvis vi skal fastholde det billede af fortsat stabil økonomisk fremgang, som tegner sig for Danmark.

Og så har jeg sådan set kun to lidt sukkende bemærkninger, en til De Konservative og en til Venstre:

Kan fru Pia Christmas-Møller fortælle mig, hvad der er forskellen på det lovforslag, vi diskuterer i dag, og den tekst, der til det sidste stod i det udkast til forlig med De Konservative, som blev opgivet – af helt andre grunde – den 1. november? Hvad er forskellen? Jeg spørger bare, mest for at hykleriet fra den kant ikke skal nå fuldstændig uanede højder i denne her beskedne anledning.

Det andet, jeg vil sige apropos regnefejl, er: Det er ikke kun Finansministeriet, der ikke altid kan regne, det er også fru Charlotte Antonsen, for hun har lavet en dobbeltregning heroppe fra talerstolen. De samlede virkninger af at ændre på arbejdsmarkedsbidraget og satsregulering i

forhold til ikke at ændre er 600 mio. kr. og ikke 900 mio. kr., som fru Charlotte Antonsen antydede. De 600 mio. kr. er inklusive det, der er den afledede virkning ovre på satsreguleringen.

Hvad der jo så samtidig, skal jeg – bare rent teknisk – gøre den borgerlige opposition opmærksom på, betyder, at halvdelen af denne forbedring på statens finanser kommer fra en besparelse på overførslerne og ikke er en skatteforhøjelse.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det er hr. Frank Aaens indlæg for et øjeblik siden, som kalder mig på talerstolen. Jeg synes, det er et uhyrlig groft angreb, hr. Frank Aaen retter mod Det Konservative Folkeparti: at vi kun har uhæderlige motiver og tankegang til grund for den skattepolitik, vi fører, nemlig at vi kun vil gå de riges ærinde.

Den skat, som vi taler om her, nemlig bruttoskatten, rammer jo rent faktisk alle og dermed de dårligst stillede mest. Hvis hr. Frank Aaen havde hørt efter, hvad jeg sagde, da vi behandlede lovforslaget her ved førstebehandlingen i fredags, så havde han også noteret sig, at jeg sagde, at Det Konservative Folkeparti ikke er modstander af arbejdsmarkedsbidraget som sådan; men vi forudsætter, at man bruger bidragene til de formål, de er øremærket til.

Vi forudsætter samtidig, at såfremt ledigheden falder, så skal arbejdsmarkedsbidraget også falde. Ellers bliver det alene en ny skat – og det er, hvad vi ser bruttoskatten eller arbejdsmarkedsbidraget nu er blevet til; det er alene blevet til en ny skatteskrue.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg beklager, at jeg er nødt til igen at gå herop og korrigerer en misforståelse fra fru Pia Christmas-Møller: Jeg betegnede ikke forståelsen mellem regeringen, Enhedslisten og SF som ren teknik, men det lovforslag, vi behandler nu, grunden til, at satsen hæves fra 7,9 til 8 pct., er ren teknik.

Når jeg nu er på talerstolen, så vil jeg bare minde om, at Det Radikale Venstre for en del år tilbage var i regering med Venstre og De Konservative, og på det tidspunkt udarbejdede vi det, vi kaldte »Økonomisk reform«, som indeholdt nøjagtig den samme konstruktion, som vi snakker om i dag. Det var godt nok kun 5 pct. dengang, men alligevel var konstruktionen fuldstændig mage til.

Dengang var Det Radikale Venstre også tilhængere af det, og det er vi stadig væk. Men jeg er klar over, at når Venstre og De Konservative flytter sig fra regeringsbænken til oppositionsbænkene, så skifter man mening om den politik, man ellers var enig i.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Når andre har gang i et godt slagsmål, så skal man jo nogle gange undlade at blande sig. Slagsmålet om, hvorvidt dette her er et arbejdsmarkedsbidrag, eller det er en bruttoskat, pågår jo livligt mellem regeringen og de borgerlige, og jeg synes, regeringen måske på nogle strækninger har et problem dér.

Det har vi til gengæld ikke. Vi kan godt kalde det her for en bruttoskat; men det sjove er vel, at det kan De Konservative også. Jeg forstod i hvert fald reportagerne fra Det Konservative Landsråd sådan, at Det Konservative Folkeparti faktisk går ind for øget anvendelse af bruttoskat. Derfor er det meget forvirrende i dag at høre et stormløb mod en ændring fra 7,9 pct. til 8,0 pct., når de selv går ind for en øget anvendelse af bruttoskat. Der er noget, som slet ikke hænger sammen.

Fru Pia Christmas-Møller spørger, om de aftaler, der er lavet med os, er ren teknik. Det er de da overhovedet ikke. Det er da politik, det her. Det er politik, at vi skal have skaffet et antal hundrede millioner kroner for at få finansieret nogle beskæftigelsesinitiativer, for at få finansieret nye ordinære job i kommunerne i stedet for puljejob, for at få finansieret en øget indsats inden for økologi, inden for jordrensning, inden for vedvarende energi osv., osv., masser af gode initiativer. Det skal der penge til. Vi er villige til at finde dem i modsætning til de borgerlige.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Finansministerens indlæg forbløffer mig noget for ikke at sige meget.

Jeg husker meget tydeligt, hvordan finansministeren, da vi skiltes i forbindelse med sammenbruddet i de store forligsforhandlinger, meget indtrængende anmodede om, at de ting, vi havde diskuteret, ikke skulle være at læse i dagspressen efterfølgende, ikke mindst de ting, der havde været på bordet om forskellige skatteændringer.

Det synspunkt kan jeg forstå finansministeren nu har forladt. Det må jeg så tage til efterretning,

og jeg må også huske mig selv på det ved videre forhandlinger med finansministeren.

Men jeg kan sige til finansministeren, at det netop var skattetejningen, som Det Konservative Folkeparti samlet set ikke kunne støtte. Vi kunne ikke leve med en stigende bruttoskat og med en finansieringsordning, som indebar en realrenteafgift på aktier, og vi kunne ikke leve med de finansieringselementer, som lå bag den foreslåede selskabsskattenedsættelse, og det ved finansministeren udmærket godt.

Det var præcis på skatteklumpen, at vi brød, og derfor er det det rene sludder, når han nu prøver at riste mig på det spørgsmål ved at sige: Var det ikke på bordet, da vi forhandlede? Jo, det var på bordet; men det var lagt på bordet af regeringen, og vi afviste det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Fru Gitte Seeberg protesterede over, at jeg sagde, at De Konservative kun ville gavne de rige.

Jeg beklager, men jeg har sådan set bare set på, hvad der er sket, og noteret mig linjen: at der entydigt er overført milliardbeløb fra almindelige lønmodtagere, almindelige indkomster, til de rigeste her i landet.

Sidste år var De Konservative med til at dømme unge mennesker, der har betalt deres almindelige a-kassekontingent, til fremover kun at kunne få halve dagpenge, og samtidig sendte man et milliardbeløb til de 1.300 rigeste familier her i landet ved at fjerne formueafgiften. Og året før tog man penge fra børnefamilierne ved at forringe børneorloven og gav pengene til de rigeste ved at nedsætte arveafgiften.

Jeg beklager, men jeg kan ikke få øje på anden linje, end at De Konservative tager fra almindelige mennesker og fra de svageste og giver til de rigeste. Det er vel også derfor, De Konservative er i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Provenuet i år er på 610 mio. kr. Det er rigtigt, at man har sammenregnet begge forslag i det første forslag.

Men grunden til, at jeg tager ordet, er, at det faktisk glæder mig, at finansministeren ikke har betvivlet, som vi har hørt det fra SF, at der i alt er tale om, at man fjerner 8,4 mia. kr. fra fonde, fra arbejdsgiverbidragene, plus 1 mia. kr. til kommunal aktivering, dvs. godt 9 mia. kr. Ifølge svaret fra skatteministeren svarer det til en stig-

ning i bidragssatsen med 1½ pct., altså en stigning i bruttoskatten på 1½ pct. Det er jeg glad for at ministeren i hvert fald ikke har afvist.

Jeg har så et spørgsmål til Det Radikale Venstre – nu kan jeg se, at økonomiministeren er gået igen, men det kan jo være, at fru Elisabeth Arnold, som er skatteordfører, kan svare. Jeg forstår, at Det Radikale Venstre kan acceptere, at man har lavet en regnefejl, når det drejer sig om skatteprovenuet, og så siger man, at så er det i orden at stramme ind.

Men jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om ikke dette forslag rokker fundamentalt ved Det Radikale Venstres opfattelse af, at arbejdsgiverbidraget skal være en ordning, der hviler i sig selv, og hvor man ikke fra år til år blander statskassen mere og mere ind i sagen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Direkte adspurgt vil jeg gerne sige til fru Charlotte Antonsen: Det ville have været rart, hvis arbejdsgiverne havde bidraget med noget som helst til disse arbejdsmarkedsfonde, men det har de jo ikke gjort. Statskassen har betalt for dem.

Det er falsk reklame at sige, at arbejdsgiverne har betalt til disse fonde. Det har de jo ikke. Man har faktisk lagt ud for dem, fordi man syntes, det var synd, at arbejdsgiverne skulle plages så hårdt med disse bidrag. Så jeg mener ikke, fru Charlotte Antonsen har noget som helst at komme efter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 52 (V, KF, FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 14/11 96. Første behandling 15/11 96.
Betænkning 15/11 96. Anden behandling 19/11 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 52 (V, KF, FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Formanden:

Finansministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 2/10 96. Første behandling 9/10 96.
Betænkning 14/11 96).

Der var stillet 15 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Niels Højland (FP):

L 13 er et forslag om at tildele dansk statsborgerskab til en række indvandrere.

Det er ikke noget nyt, at der er en del på den liste, som Fremskridtspartiet ikke mener bør have dansk statsborgerskab. Vi har indtil nu været ganske få i parlamentet, der har ment, at reglerne om tildeling af dansk statsborgerskab skal strammes op, men nu nærmer vi os jo et nyt år, og et nytårsønske kan for mit vedkommende være, at vi bliver flere i parlamentet, som mener, at reglerne på det her område skal strammes op. De sidste diskussioner, man har hørt, og de vinde, der blæser også igennem Folketinget, er jo, at der i hvert fald er flere af Folketingets medlemmer, som mener, at reglerne bør strammes op.

Der bliver nok ikke flertal i det nuværende Folketing, men så må vi jo håbe, at der efter det kommende valg bliver flertal for at stramme reglerne op for tildeling af dansk statsborgerskab; det er i hvert fald ønsket blandt et stort flertal af den danske befolkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1994.

Af Finansudvalget.
(Fremsat 6/11 96. Første behandling 19/11 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.